Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător Potînga Iurie
Dosarul nr. 2r-2500/25 (2-25166076-02-2r-17122025)

D E C I Z I E

22 decembrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curţii de Apel Centru

În componenţa:
Preşedintele completului, judecătorul Arhip Valeriu
Judecătorii Pascari Roman și Ghedrovici Nicolae

examinând, fără participarea părţilor, cererile de recurs declarate de Prisacari Cristina prin intermediul reprezentanților săi, avocații Andrușciac ***** și Secrieru Olga împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 28 noiembrie 2025, emisă în cauza civilă la cererea depusă de Prisacari Cristina în interes propriu și în interesele minorului Prisacari ***** împotriva lui Prisacari Maxim privind eliberarea ordonanței de protecție a victimei violenței în familie,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La 28 noiembrie 2025, Prisacari Cristina a depus în interes propriu și în interesele minorului Prisacari ***** cerere privind aplicarea măsurilor de protecţie pentru victimele violenţei în familie împotriva acţiunilor agresorului Prisacari Maxim și anume:

a) a-l obliga pe cet. Prisacari Maxim de a sta departe de locul aflării subsemnatei Prisacari Cristina şi a copilului minor Prisacari *****, a.n. ***** la o distanţă ce ar asigura securitatea subsemnatei şi a copilului minor Prisacari *****, a.n. *****, dar nu mai puţin de 300 metri, excluzând şi orice contact vizual cu subsemnata;

b) a-i interzice lui Prisacari Maxim de a vizita locul de trai al subsemnatei (mun. Chişinău, str. Miron Costin, *****);

c) a-i interzice lui Prisacari Maxim de a o contacta prin telefon, corespondență poștală sau în orice alt mod.

În motivarea cererii, petiționara a invocat că se află în relații de căsătorie cu Prisacari Maxim și au la întreținere un copil minor comun Prisacari ***** a.n.*****.

A indicat că actele de violență la care o supune pârâtul, se caracterizează prin: violenţă psihologică, exprimări necenzurate, amenințări cu aplicarea violenţei, jigniri, umiliri, înjurare, insultare, amenințări verbale și violență fizică. La aceste acte de violență este prezent și minorul Prisacari *****. Mai mult ca atât a arătat că Prisacari Maxim îl numește pe minor cu cuvinte necenzurate.

Invocă că agresorul Prisacari Maxim este periculos, agresiv, violent şi are un comportament necontrolabil.

Relevă că ultimul act de violenţă a avut loc la data de 24 noiembrie 2025, când Prisacari Maxim a aplicat violenţă fizică și psihologică faţă de Prisacari Cristina, insultând-o și numind-o cu cuvinte necenzurate, precum și a îmbrâncit-o. Ultima a apelat la organele de poliție depunînd o plângere în acest sens. Cazul a fost înregistrat în Registrul de evidenţă a altor informaţii cu privire la infracţiuni şi incidente (Registrul nr. 2) al Inspectoratului de Poliţie Rîșcani cu nr. 23847.

Susține că, deoarece comportamentul lui Prisacari Maxim este unul, insuportabil, brutal, fiind în imposibilitatea de a-și apăra independent drepturile şi interesele legitime împotriva acţiunilor ilegale ale agresorului, integritatea fizică şi psihică, fiind în pericol real, solicită intervenţia instanţei de judecată şi eliberarea ordonanţei de protecţie în privinţa Prisacari Cristina și minorului Prisacari ***** pe un termen de 3 luni cu aplicarea măsurilor de protecție corespunzătoare.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 28 noiembrie 2025, a fost admisă parțial cererea depusă de Prisacari Cristina împotriva Prisacari Maxim privind eliberarea ordonanței de protecție a victimei violenței în familie.

S-a obligat Prisacari Maxim d.n.19.02.1991 IDNP ***** - de a sta departe de locul aflării victimei Prisacari Cristina, d.n. ***** la o distanță ce ar asigura securitatea lor, dar nu mai puțin de 300 metri, excluzând orice contract vizual.

S-a obligat Prisacari Maxim d.n.19.02.1991 IDNP ***** - de a nu vizita locul de trai al victimei Prisacari Cristina, d.n. ***** și anume mun.Chișinău, str. Alba Iulia *****.

S-a obligat Prisacari Maxim d.n.19.02.1991 IDNP ***** - de a nu contacta și comunica cu victimei Prisacari Cristina, d.n. ***** la telefon, rețelele de socializare, prin poșta terestră, poșta electronică sau prin orice alt mod posibil, inclusiv în mod indirect prin intermediul rudelor apropiate sau a prietenilor.

Măsurile de protecție s-au aplicat pe un termen de 1 (una) lună începând cu data de 28.11.2025, ora 14:00.

Executarea ordonanței de protecție s-a pus în sarcina Inspectoratul de Poliție Rîșcani al DP mun.Chișinău, iar copia se remite Biroului de probațiune Chișinău, pentru monitorizare electronică.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 29 noiembrie 2025, Prisacari Cristina prin intermediul reprezentantului său, avocatul Andrușciac ***** a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 28 noiembrie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a încheierii instanței de fond în partea ce ține de perioada aplicării măsurilor de protecție, eliberarea ordonanței de protecție pe un termen de 3 luni.

La 1 decembrie 2025, Prisacari Cristina prin intermediul reprezentantului său,

avocatul Secrieru Olga a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 28 noiembrie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii instanței de fond, cu eliberarea ordonanței de protecție pe un termen de 3 luni.

Argumentele recursului:

În motivarea cererilor de recurs, Prisacari Cristina prin intermediul reprezentanților săi, avocații Andrușciac ***** și Secrieru Olga a reiterat argumentele invocate în cererea privind eliberarea ordonanței de protecție.

Suplimentar au mai invocat că agresorul Prisacari Maxim a recunoscut în cadrul examinării cauzei că asemenea incidente ca în data de 24 noiembrie 2025 au mai avut loc.

Astfel, violența psihologică manifestată și probată prin înregistrările video, audio, capturi de ecran din conversații au existat și în prezența copilului minor Prisacari *****.

Susține că la moment copilul locuiește cu mama la bunei acesteia, copilul nu se poate afla doar în prezența tatălui fără mama acestuia, or ultimul manifestă schimbări bruște de comportament, respectiv copilul de doar 3 ani nu se poate afla în siguranță.

Suplimentar, atrage atenția că în cadrul examinării cauzei s-a demonstrat că agresorul Prisacari Maxim numește copilul cu cuvinte necenzurate, insultându-l, ceea ce demonstrează agresiunea față de copil.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului cererea de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, însă până la data examinării recursului, nu a fost depusă referință asupra recursului.

Termenul de declarare a recursului:

În corespundere cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei rezultă că încheierea recurată a fost emisă 28 noiembrie 2025, iar cererile de recurs au fost depuse la 29 noiembrie 2025 (f.d. 58-60) și respectiv la 1 decembrie 2025 (f.d.62-64).

Astfel, recursurile declarate de Prisacari Cristina prin intermediul reprezentanților săi, avocații Andrușciac Victor și Secrieru Olga împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 28 noiembrie 2025 se consideră depuse în termenul prevăzut de lege.

Aprecierea instanţei de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide recursurile neîntemeiate și pasibile de a fi respinse, iar încheierea instanței de fond menținută, din considerentele ce succed.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În temeiul prevederilor art. 427 lit. c) Cod de procedură civilă instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.

Potrivit art. 2 Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie nr.45 din 01.03.2007, *„violenţă în familie* – acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral".

În conformitate cu prevederile normei menționate „*violenţă psihologică* reprezintă „provocarea suferinței psihice și/sau a stării de tensiune, impunerea voinței ori a controlului, intimidarea, inclusiv prin utilizarea tehnologiei informației și/sau a comunicațiilor electronice, manifestate prin acte de: înjurare; insultare; luare în derâdere; poreclire; șantajare; distrugere demonstrativă a obiectelor; implicare în viața personală; gelozie; izolare prin detenție, inclusiv în locuința familiei; izolare de prieteni, de comunitate; interzicere a contactării altor membri ai familiei, inclusiv creare de impedimente în întrevederea părinților și copiilor; privare de acces la informație; interzicere, creare de impedimente sau control al accesului la rețelele de socializare; interzicere și/sau creare de impedimente în realizarea profesională ori în urmarea programului de studii/programului de formare profesională; amenințare cu moartea ori cu vătămare a integrității corporale; amenințare cu răspândirea, fără consimțământ, a informației despre viața intimă, privată și/sau de familie; persecutare; deposedare de acte de identitate; afișare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice; alte acte cu efect similar".

Aceeași normă identifică violența fizică ca „vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrîncire, trîntire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar".

În conformitate cu art. 3 al Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie, subiecţi ai violenţei în familie sînt agresorul şi victima membri ai aceleiaşi familii. Subiecții violenței împotriva femeilor sunt agresorul și victima. Membri de familie, în sensul prezentei legi, sînt:

a) în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii;

b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

În conformitate cu art. 12 alin. (1) al aceleiaşi Legi „Victima are dreptul să sesizeze orice caz de violență împotriva femeilor și de violenţă în familie şi să solicite protecţie".

Iar, potrivit art. 12^1 din aceeași Lege ,, Victima are dreptul, în perioada de acţiune a ordinului de restricţie de urgenţă, să solicite, în condiţiile legii, eliberarea ordonanţei de protecţie. Acţiunea ordinului de restricţie de urgenţă, în acest caz, se prelungeşte de drept şi încetează odată cu punerea în aplicare a măsurilor de protecţie stabilite de judecată".

În temeiul art. 15 alin. (3), (4^1) din Legea menţionată „măsurile de protecţie prevăzute la alin. (1) se aplică pe un termen de pînă la 3 luni, pot fi revocate în condiţiile prezentei legi şi pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condiţiilor prevăzute în ordonanţa de protecţie. Pe perioada acțiunii ordonanței de protecție în privința victimei cu copii, indiferent dacă copiii sunt incluși sau nu în ordonanța de protecție, aceștia se vor afla cu părintele-victimă. La solicitarea părintelui-agresor, vizitarea copilului poate avea loc conform unui program aprobat de către autoritatea tutelară teritorială"

Prevederi similare se conţin şi în Capitolul XXII^2 Cod de procedură civilă - Aplicarea măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă în familie.

Conform art. 278^3 Cod de procedură civilă „Cererile privind aplicarea măsurilor de protecţie în cazurile de violență în familie se examinează de instanţele judecătoreşti conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepţiile şi completările stabilite în prezentul capitol şi în legislaţia de prevenire şi combatere a violenţei în familie. Instanţa examinează cererea de aplicare a măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă în familie cu participarea victimei şi a persoanelor interesate. În calitate de persoane interesate pot fi atrase în proces oricare dintre instituţiile abilitate prin lege cu funcţii de prevenire şi combatere a violenţei în familie, în funcție de circumstanţele individuale ale cazului. Instanța poate dispune audierea victimei prin intermediul videoconferinței"

Potrivit art. 278^4 alin. (1) Cod de procedură civilă „cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se depune de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din motive de sănătate, vîrstă, din alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie poate fi depusă în interesele victimei de către organul de poliţie sau organul de asistenţă socială. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie în interesele copilului sau ale persoanei în privința căreia a fost instituită o măsură de ocrotire poate fi depusă de autoritatea tutelară, persoana însărcinată cu ocrotirea persoanei aflate sub ocrotire, de procuror sau de orice altă persoană care justifică un interes privind apărarea și protecția personală sau patrimonială a persoanei aflate sub ocrotire şi în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal".

Conform art. 278^5 Cod de procedură civilă „în cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se indică circumstanţele actului de violenţă, intensitatea, durata, consecinţele suportate şi alte circumstanţe care indică necesitatea aplicării măsurilor de protective."

Potrivit art. 278^6 alin. (3) Cod de procedură civilă „declaraţia independentă a victimei este suficientă pentru emiterea ordonanţei de protecţie în caz de pericol iminent de comitere a violenţei fizice. La ședința de judecată, victima poate fi însoțită de o persoană de încredere, aleasă de aceasta, care să îi ofere sprijin moral și care are obligația de confidențialitate. Instanța de judecată poate solicita, după caz, organului de

asistență socială sau poliției prezentarea unui raport de caracterizare a familiei vizate și a presupusului agresor. Instanța de judecată poate solicita și alte acte necesare pentru examinarea cererii.”

În acest context Colegiul notează că în cazurile de violență în familie, scopul eliberării ordonanței de protecție constă în prevenirea unui risc real şi imediat, or, sunt puse în pericol viața şi sănătatea victimei, în asigurarea de urgență a protecției victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violență asupra victimei şi/sau asupra altor membri ai familiei, precum şi în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

La fel, Colegiul are în vedere că declarația independentă a victimei este suficientă și nu necesită prezentarea altor probe pentru emiterea ordonanței de protecție doar în caz de pericol eminent de comitere a violenței fizice, care presupune că aceste acte s-au produs deja și se pot repeta.

Determinând faptul existenței violenței psihologice, care ar necesita emiterea ordonanței de protecție, urmează a fi luat în calcul faptul că din definiția legală a acestuia tip de violență rezultă că manifestările descrise de legiuitor trebuie să se desfășoare pe o perioadă de timp suficient de lungă ca să determine crearea unei stări de suferință psihologică victimei, respectiv să prezinte caracter repetitiv și de intensitate care să conducă la formarea în plan psihic a credinței sincere că aceste violențe sunt reale. Totodată, nu orice divergențe, contradicție sau stare de tensiune constituie în sine formă de violență psihologică în lipsa intenției agresorului de a-i cauza victimei vreo suferință.

În același timp, Colegiul subliniază că în cadrul examinării cererii privind emiterea ordonanței de protecție urmează a fi verificat dacă sub pretextul existenței violenței în familie și solicitarea aplicării măsurilor de protecție nu se urmărește soluționarea altor litigii ce există între membrii familiei.

Din materialele cauzei rezultă că reclamanta Prisacari Cristina se află în relații de căsătorie cu Prisacari Maxim (f.d.7) și au la întreținere un copil minor comun Prisacari ***** a.n.***** (f.d.8).

În cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond, s-a stabilit că la data 24 noiembrie 2025 aproximativ pe la orele 07:00 în ap.29 str. ***** 2/3, mun. Chişinău s-a iscat o ceartă între soții Prisacari Crisitina şi Prisacari Maxim, fiind însoțită de violență verbală din partea soțului Prisacari Maxim insultând-o și numind-o cu cuvinte necenzurate, motivul conflictului a servit dispute cu privire la modul de conviețuire și soluționarea amiabilă a tuturor problemelor vieţii familiale.

Astfel, s-a constatat cu certitudine că între părți a avut loc un conflict ce a degenerat în violențe însoțite de elemente agresiune verbală și psihologică, iar din cauza comportamentului agresiv al pârâtului, reclamanta se află permanent într-o stare de agitaţie, nelinişte, deoarece se simte în pericol de a–i fi aplicată în mod repetat violenţă verbală cît și psihologică ceea ce influenţează negativ şi asupra sănătății acesteia.

Astfel, se atestă că, la 24 noiembrie 2025, pretinsa victimă a apelat la serviciul 112, pe faptul violenței în familie, fapt confirmat și prin raportul Ofițerului superior al

Centrului de Justiție Familială al Poliției al DP a mun. Chișinău, comisar Sclearenco Rodica, anexat la materialele dosarului (f.d.13-14).

Prin cererea înaintată la 28 noiembrie 2025, Prisacari Cristina a pretins eliberarea unei ordonanțe de protecție, invocând pericolul real și iminent al aplicării violenței fizice și psihologice asupra sa și asupra copilului minor din partea lui Prisacari Maxim.

Astfel, în contextul prevederilor art. 3 alin. (2) al Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie nr.45 din 01.03.2007, Colegul atestă că, la caz, părțile întrunesc prevederile art. 3 alin. (2) lit. b) ale Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, fiind subiecții ai violenței în familie.

În speță, Completul judiciar consideră că manifestările deviante incluse în comportamentul lui Prisacari Maxim sunt apte în sine să afecteze integritatea emoțională a victimei Prisacari Cristina.

La fel, Colegiul subliniază că starea de fapt dintre părți pune în evidență caracterul serios al neînțelegerilor și altercațiilor dintre părți, ca și potențialul pericol la care este expusă reclamanta, existând posibilitatea reală ca aceast să fie supusă unor acte de violență domestică din partea lui Prisacari Maxim.

Astfel, odată ce s-a constatat că părțile se află în relații de conflict, întru evitarea unor situații de conflict ulterioare, urmează a fi întreprinse măsuri de protecție întru înlăturarea unor riscuri.

La caz este necesară luarea de măsuri imediate pentru a asigura protejarea victimelor împotriva violenţei agresorului și pentru a trage un semnal de alarmă acestuia, în sensul că este necesară schimbarea atitudinii sale, că oricare ar fi neînțelegerile dintre părţi, acestea nu pot fi rezolvate pe calea violenței, în caz contrar fiind posibil ca măsurile aplicabile să se prelungească în timp.

Respectiv, prima instanță corect a constatat că agresorul prin comportamentul său și-a creat premise pentru aplicarea față de el a prevederilor Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie, accentuând că statului îi revine obligația pozitivă de a acționa în scopul garantării dreptului la respectul vieții private și de familie, protecției efective împotriva violenței în familie.

Cu referire la solicitarea de aplicare a măsurilor de protecție și față de copilul minor comun, Prisacari *****, instanța de recurs apreciază ca fiind justă concluzia instanței de fond precum că aceasta nu este probată, or atît în cadrul cercetării judecătoreşti cît şi prin înscrisurile anexate nu s-a confirmat că Prisacari Maxim manifestă violenţă faţă de copilul său minor.

Aici, Completul judiciar menționează că simpla prezență a copilului minor în contextul conflictelor dintre părinți sau expunerea acestuia la certuri verbale dintre adulți, deși regretabilă și de natură să afecteze climatul familial, nu poate fi asimilată, în lipsa unor probe concludente, cu exercitarea directă a violenței în sensul Legii nr. 45/2007. Or, pentru aplicarea măsurilor de protecție în privința copilului minor este necesar să se demonstreze existența unor acte concrete de violență fizică ori psihologică exercitate nemijlocit asupra acestuia, caracterizate prin intensitate, repetitivitate sau consecințe reale asupra stării sale de sănătate ori dezvoltării emoționale.

Cu referire la termenul 30 de zile pentru care s-a eliberat ordonanța de protecție, Completul judiciar reține că durata ordonanței de protecție de 30 de zile stabilită de prima instanță este proporțională cu circumstanțele speței, fiind justificată prin nivelul actual de pericol iminent constatat la momentul examinării cererii, coroborat cu măsurile deja aplicate, inclusiv monitorizarea electronică a agresorului.

Completul judiciar reține că, deși Legea nr. 45/2007 prevede posibilitatea aplicării măsurilor de protecție pe un termen de până la 3 luni, instanța este în drept să aprecieze în concret durata necesară și proporțională pentru protejarea victimei, în funcție de intensitatea riscului și dovezile prezentate.

În speță, prima instanță a examinat probele disponibile, a constatat riscul repetării actelor de violență și a aplicat toate măsurile de protecție prevăzute de lege, inclusiv interdicția de apropiere și de contact, precum și supravegherea electronică.

Faptul că s-a stabilit un termen de 30 de zile nu exclude posibilitatea prelungirii ordonanței, la cererea victimei, în condițiile în care pericolul nu a fost înlăturat.

Mai mult, Completul judiciar menționează că mecanismul ordonanței de protecție instituit de Legea nr. 45/2007 are un caracter preventiv și flexibil, fiind conceput astfel încât instanța să poată interveni gradual, în raport cu evoluția situației de fapt și conduita agresorului. Stabilirea unui termen inițial de 30 de zile nu reprezintă o minimizare a gravității situației, ci o măsură proporțională și adecvată circumstanțelor concrete constatate la momentul examinării cererii, oferind totodată posibilitatea evaluării comportamentului ulterior al agresorului și a eficienței măsurilor dispuse.

Colegiul subliniază că victima beneficiază de un remediu procesual efectiv, întrucât, în ipoteza în care comportamentul agresorului nu se ameliorează sau apar noi acte de violență ori amenințări reale, aceasta este în drept să solicite prelungirea ordonanței de protecție sau emiterea unei noi ordonanțe, în condițiile legii, fără a fi necesară dovedirea unor fapte suplimentare de o intensitate sporită, ci doar menținerea sau reapariția riscului.

Totodată, instanța de recurs reține că aplicarea unei ordonanțe de protecție pe durata maximă prevăzută de lege nu este automată, ci trebuie să rezulte dintr-o analiză individualizată a fiecărui caz, având în vedere principiul proporționalității și necesitatea asigurării unui just echilibru între protecția victimei și restrângerea drepturilor agresorului. În speță, acest echilibru a fost realizat de prima instanță prin instituirea tuturor măsurilor restrictive relevante, coroborate cu monitorizarea electronică, element care sporește semnificativ nivelul de protecție al victimei chiar și în cadrul unui termen mai redus.

În aceste condiții, Colegiul constată că argumentele părții recurente vizează, în esență, o reapreciere a duratei măsurilor de protecție, fără a fi demonstrate elemente noi sau împrejurări excepționale care să justifice necesitatea aplicării acestora direct pe termenul maxim de 3 luni. Or, simpla invocare a gravității conflictului, deja reținută și valorificată de instanța de fond, nu este suficientă pentru a concluziona asupra caracterului nelegal sau netemeinic al soluției adoptate.

În lumina celor expuse, Completul judiciar reiterează că la caz, nu se constată o încălcare a normelor legale sau o apreciere arbitrară din partea instanței de fond în

stabilirea duratei măsurilor de protecție, ci o aplicare judicioasă și prudentă, lăsând posibilitatea de a supune unei analize repetate ulterioare a situației în cazul în care riscurile persistă.

Totodată, instanța de recurs menționează că argumentele invocate de către Prisacari Cristina în cererile de recurs sunt formale și neîntemeiate, fiind reținute critici subiective față de concluziile instanței de fond, considerent din care necesită a fi respinse, cu menținerea actului judecătoresc atacat.

Colegiul mai reține că CtEDO a accentuat că tema violenței în familie nu este o chestiune privată sau de familie, ci o chestiune de interes public, care implică acțiunea eficientă a statului de a garanta dreptul la respectul vieții private și de familie și protecția efectivă împotriva violenței în familie.

Totodată, CtEDO (hotărîrea din 09.06.2009 în cauza Opuz c. Turciei, cererea nr.33401/02) a remarcat că eșecul în a răspunde adecvat violenței de gen constituie o încălcare a art.14 al Convenției Europene (clauza non-discriminare), indicând că violența împotriva femeilor este o formă de inegalitate și că judecarea acestei categorii de pricini urmează să se înfăptuiască pe principiul asigurării interesului superior al victimei (copii, femei, vîrstnici), și, la fel, pe principiul toleranței *„zero”*, adică aplicarea măsurilor de protecție trebuie să aibă un efect descurajant pentru agresor.

Prin urmare, Completul judiciar subliniază că pentru a preîntâmpina pericolul asupra securității, sănătății și bunăstării personale și a opri grava intervenție asupra integrității psihologice și fizice a victimelor, cerințele privind aplicarea măsurilor de protecție sunt justificate.

Din considerentele expuse *supra*, instanța de recurs consideră încheierea instanței de fond întemeiată, deoarece justificat și argumentat s-a pronunțat asupra tuturor aspectelor importante, având în susținere cadrul legal aplicabil speței, corect a ajuns la concluzia de a admite parțial cererea înaintată de Prisacari Cristina privind aplicarea măsurilor de protecţie pentru violenţa în familie împotriva acțiunilor presupusului agresor Prisacari Maxim.

Astfel, având în vedere că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt și de drept, doveditoare a ilegalității încheierii contestate și care ar duce la casarea acesteia, Colegiul civil conchide de a respinge recursurile ca neîntemeiate și de a menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 28 noiembrie 2025.

În conformitate cu art. 427 lit. a) și art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Centru,-

d e c i d e:

Se resping cererile de recurs declarate de Prisacari Cristina prin intermediul reprezentanților săi, avocații Andrușciac Victor și Secrieru Olga.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) 28 noiembrie 2025, emisă în cauza civilă la cererea înaintată de Prisacari Cristina în interes propriu și în interesele minorului Prisacari ***** împotriva lui Prisacari Maxim privind eliberarea ordonanței de protecție a victimei violenței în familie.

Decizia este irevocabilă din momentul adoptării.

Preşedintele completului,
Judecătorul: Arhip Valeriu

Judecătorii: Pascari Roman

Ghedrovici Nicolae